

In plină bătălie a recoltei

Din capul locului trebuie să vă spun că nu-i vorba de Todirești din film. Tot în Moldova, însă, în raionul Negrești există un alt Todirești, care adăpostește sediul și o parte din terenurile unei gospodării agricole de stat.

In aceste zile în gospodăria oamenilor și mașinile trăiesc în eferescență.

Bine ar fi ca rândurile de față să-i faci pe cei de la Todirești să simtă împreună cu mine bucuria celor 2.500-3.000 kilograme la hectar pe care le pot strânge și greutatea omăra a pierderilor fără noimă pe care le suferă grâul răscopt și neluat în seamă.

Poate atunci, măcar, în cazul al doispreszecelea, s-o mai pună câte ceva la punct. Dar, oricum, e bine să mai știe și alții ce se petrece acolo.

Diminețile lui Vasile Rindașu

— Se culcă seara la 10, se scoală dimineața la 3. Încă buimac, Vasile Rindașu își deslipește ochii cirpiți de somn și-l scutură nițel pe băcândrul ciulit de lingă el.

— Hai mă, Costică, scoală! Amindoi se îmbracă pe-nțuneric și lovindu-se somnoroși de scaunele și sculele răspindite aladala prin vagonul dormitor, les-afară și-și udă tâlpile în iarba udă de rouă. Mai încolo, așteptându-l tractorul și secerătoarea lor se odihnesc în răcoarea nopții.

E încă întuneric. Doar o parte a zării se luminează vag în albastru.

Astfel doi băieți și două mașini își încep atunci de cu noapte, neastimpătrul.

— Unde-i pompa de vaselină? — Acolo, în cutle!

— Gresează tu secerătoarea! Te-am învățat cum!

Puțin mai tîrziu, peste liniștea nesfîrșită a cîmpului se rostogolește cu un răpăit năpraznic, tușea sacadată a motorușului de pornire de la K.D. Păsări adorabile în iarbă se trezesc și zboară speriate ca niște năluci.

Din ușa vagonului dormitor a-pare un cap ciuluit.

— Măi, Vasile, nu te mai as-timeri nici noaptea. Ptiu, fir-ar a naibi de treabă. Ce ai mă? Ai niscal draci că nu te mai prinde somnul?

— Vezi-ți de treabă! strigă calm Rindașu. Ce-ți pasă ție ce fac cu noaptea? Am treabă.

Motorul dudule înfundat și li-niștit parcă respirînd în încintare răcoarea dimineții. În urmă cel-două se aruncă unul pe tractor, ce-lăleli pe secerătoare și „ambac-aliunea”, cotind peste miriște, se duc...

Mereu, în fiecare dimineață, Vasile Rindașu e mereu chinuit de gîndul că n-a făcut destul. Simțirea lui de agricultor din moși strămoși se revoltă acum în fața lanului de grâu răscopt care se scutură chiar și cînd se atin-gere un spic de altul în bătăla u-șoară a vîntului de dimineață. În loc de 5 hectare cite li sint pla-nificate el seceră zilnic 6 sau 7 hectare.

Somnul și liniștea se vor prîn-de de el doar cînd tot cîmpul va rămîne miriște goală, curățată de ultimul spic. Mai sint la Todirești cîțiva ca el.

Artă de a-ți fura căciula

Există într-adevăr o artă de a-ți fura căciula. O sumară argu-mentare.

În gospodăria de stat Todirești au loc de recoltat peste 800 hectare cu grâu. Acum or fi ră-masa mai puține. Grîul a crescut anul acesta neobișnuit de bogal. E o recoltă care vine să răsplă-tească anii de secetă și de rod sărac abătuiți deseori peste Mol-dova. Oamenii din sat, (al căror grîu nu-i de loc prost) trec fasci-nați pe lingă lanurile gospodăriei de stat și se bucură. Se îndoiesc însă că toată bogăția aceasta va fi strînsă fără pierderi.

Gospodăria avea la începutul campaniei o combină (din două) în stare de funcționare. La cea-laltă lucrau precipitați mecanicii. Vedeți, o-văstră; un an de zile, cită s'at stă combină degeaba, nu s-a găsit timp să fie reparată. Acum cînd grîul începe să se scuture și s'adus conducerea gos-podăriei aminte de ea și s-a apu-cat s-o repare. Spunem că o combină era în stare de funcțio-nare, și funcționa. În timp ce la trupul Glodeni grîul era răscopt, uscat și se scutura la cea mai mică atingere, combina treiera ma-zăre. Stătea pur și simplu pe loc și oamenii îi dădeau să lîmbeze mazăre cu brațul. În curtea și în remizele gospodăriei batotele care ar fi putut cu o mică modi-ficare temporară (schimbarea lo-bei) să treiera mazărea, stăteau și mai slau și acum.

Si grîul se scutura pe cîmp. Oamenii din conducerea gos-podăriei, fără să știe, ori de cînd-va voia, înceau treburile cu cea mai senină liniuță. Ingi-nerul șef și inginerul mecanic se plîmbă dimineața printre tractoarele care stau degeaba prin curtea gospodăriei (unele n-au mai lucrat de astă-toamnă) și, cu un calm nefiresc, chibzuiesc la treburile „majore”.

— Hm! Ce zici? Nu crezi că puțuția asta nu-i perfect exagona-lă?

MIHAI CARANFIL
(Continuare în pag. 3-a)

Interviu cu o umbră de seamă

O umbră se plîmbă pe pămînt, prin iarbă, se proiectează pe cite un perete, se alungă dimineața și seara, se scurtează la prînz... Ju-mează, primește salariu, și, ca toata umbrela, apare și dispare în funcție de sursa de lumină. Dis-pare lumina, dispare și umbra... Afla tot. Pentru că, umbra noas-tră are rang și importanță. Cine-va este plătit ca s-o producă...

El stă în soare și privește cu încredință, în jur, ca un boboc de rață abia ieșit din ou. Poți să faci orice investigații vrei n-ai să afli de ce există, ce face? Îndată te dumirești singur: „Face umbră pămîntului”; e singurul lucru care-i reușește.

Așa încît nu de mirare că mie, ca reporter, mi-a venit inspi-rația să mă duc să iau un interviu ilustrei umbre:

— A cui ești? întreb.

— A lui Mihai Prisecaru, îmi răspunde interlocutorul. Sint o umbră de vază. Omului meu i-s-a dat funcție și leață de organizator U.T.M., ca să există.

— Și cum o duci?

— Slavă domnului, sint o um-bră protejată. Nu prea fac mișcări. Pun mina pe mine. Pămîntul e rece. Asta înseamnă că eu nu mă prea mișc de aici.

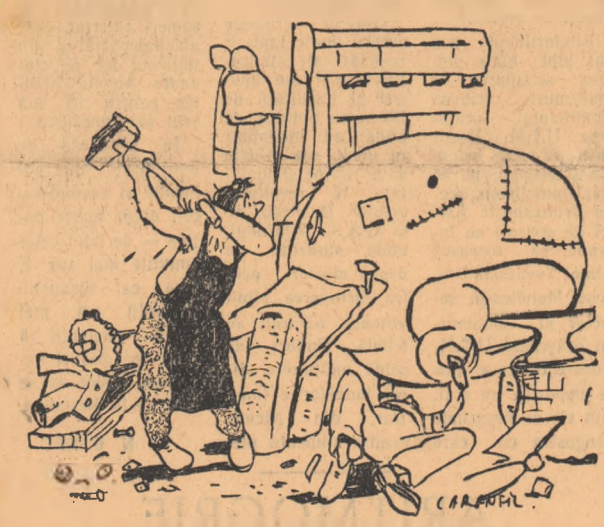
— Nu te plicitești?

— Nu, că mă mai iau cu umbra stilpului de care se reasimă omul meu.

— Și totuși cînd te miști, care ți-e drumul?

MIHAI CARANFIL
(Continuare în pag. 3-a)

La gospodărie au sosit trei combine noi a căror montare s-a prelungit nepermis pe multe zile din cauza nepriceperii și desinte-resului sectorului mecanic.

— Ce-al zice dacă l-aș mai articula un baros?

Invenții și inovații românești brevetate peste hotare

Mișcarea mondială pentru pro-movarea progresului tehnic își lăr-ghește necontenit rîndurile. În a-cenată mișcare sînt antrenate și nu-meroși oameni de știință, ingineri și tehnicieni din țara noastră. De la 1 ianuarie 1956 și pînă în pre-sent 23 de țări au înregistrat 180 de cereri de brevete pentru 24 de invenții românești. Cererile de bre-vete pentru invenții românești care au fost înregistrate în străinătate cuprînd domenii variate: textile, produse chimice, aparate electronice, invenții în domeniul radiofoniei, ceramică, aparate geologice etc. Mașina de echilibrat cu cadru ele-ctric ca și obținerea unui îngrășă-mînt fosfatat prin calcinarea se-părilor cu clorur de sodiu și ni-sip, ca și alte invenții concretiza-ză inițiativa creșterea a omenii-lor muncii din patria noastră.

Astăzi țara noastră colaborează în domeniul brevetelor de invenții cu multe țări din lume pe baza convenției Uniunii pentru protecția proprietății private, cu sediul la Paris, a cărei membră este și Re-publica Populară Română. Ca ur-mare a acestei colaborări, în țara noastră se primesc numeroase ce-reri de brevete de invenții și se acordă brevetele respective. Pe baza cererilor venite din străinătate și înregistrate în ultimii ani Republica Populară Română a ac-ordat pînă acum 1.508 brevete de invenții solicitate de peste 30 de țări.

În afară de acestea, în perioada de la 1 ianuarie 1951 și pînă la 30 iunie 1957 țara noastră a în-re-gistrat 3.123 cereri pentru certifi-

cate de autor (invenții oferite sta-tului de către autori). Din acestea au fost aprobate ca invenții 124 de cereri pentru certificate de au-tor.

— Hm! Ce zici? Nu crezi că puțuția asta nu-i perfect exagona-lă?

— Hm! Ce zici? Nu crezi că puțuția asta nu-i perfect exagona-lă?

— Hm! Ce zici? Nu crezi că puțuția asta nu-i perfect exagona-lă?

Copii din Franța în vacanță la Sinaia

În ziua de 16 iulie 1957 au sosit în țara noastră, la invi-tația Asociației foștilor deit-niști și deportați politici anti-fasciști din R.P.R., 30 copii francezi, fii ai luptătorilor din rezistența franceză. Copiii își vor petrece vacanța la Sinaia.

Cu tinerii din Focșani în orele lor de odihnă

Roșu foc, soarele, vînd parod să se răbune pe soți reporterii care-l presărează în reportajele lor doar pentru ornamente, a re-nunțat dintr-o dată la postura de manechin. Și atât! acum desbră-cat de „haina aurie” gol și incon-descendent de-asupra orașului, per-sonaj principal, pe care oricît ai vrea să nu-l iei în seamă îl simți cum te frige și te chinuie ca un tiran.

E duminică orele 11 și-i căușăm pe tinerii orașului să aflăm cum își petrec ei timpul liber. Ca pu-tem face? Ne-am adus aminte. În Focșani, undeva la o întretă-iere de străzi, e un strand. Fără îndoială că cei mai mulți dintre ei se găsesc acolo, în apă, răco-rîndu-se. Ne-am dus într-acolo. Am străbătut citeva străzi, încă cîțiva pași dar curînd am suferi o deza-măgire cumplită. În fața noastră se întinde o priveliște de-a dreptul dă-măniă de plîns. Strandul, p-rărit de toți, zăcea în mijlocul unor bălării fără strop de apă și fără grăunte de nisip. În desu-pra lui soarele de jar îl pătrun-dea pînă în adîncul cimentului cu o privire fierbinte. Sintem la ju-mătatea lunii iulie, chinuți de o căldură neopămîntată și strandul orașului Focșani nu funcționează. De ce? Pentru că mai sint ici colo de făcut cite ceva, de curățat bă-lăriile, de adus nisip, de prins două scindurele la cabine... Pot fi aore aceste greutăți imposibil de rezolvat pentru secția de gos-podărie locală a sfatului popular orășenesc? Ne-am depărtat de a-cel loc pustiu ducîndu-ne în parc. Aici trebuia să fie măcar umbră.

Intr-adevăr umbră era. Era și tineri. Dar la lipsă de bănci stăteau pe gîndulețuța rondurii lor sau de-a-dreptul în iarbă și cei mai mulți priveau la cîțiva care jucau table. Unii se plîmbau pe alei, dar cele două tabere de jucători și galelele lor erau centrul întregii animații de aici. Mai tîrziu parcul a rămas gol. Tinerii pleaseră. I-am re-luținat seara pe strada principală măsurînd-o de la un capăt la altul de două ori, de trei ori, de trei-zece de ori, pînă la ora începerii filmului.

— Filmul e cea mai bună dis-tracție a noastră, în spuna stru-garilor Ion Pollog, de la Intreprin-derile comunale. Dacă l-am văzut, nu mai avem ce face.

Dar noi colindăm în ziua a-cenea orașul și am observat ne-mărate alte posibilități de petre-cre colectivă a timpului liber de-cît tinerii orașului Focșani. Mai întîi, chiar acolo în parc s-ar pu-tine pune la dispoziția tinerilor mese de șah și de ping-pong. Dar pînă atunci de ce nu se organi-zează aici spectacole ale diferitelor echipe artistice de amatori din o-raș? Intreprinderile „Fruct-export”, „Filmion Sîrbu”, „Fin-alcohol”

bliblioteca (destul de tineri și ei) au uneori ora întregi de inactivitate. N-ar fi oare mai bine bineînțeles, în orele de program ale bibli-tecii, unul dintre bibliotecari să se deplaseze în parc cu un oare-care număr de cărți?

Alături de parc se află grădina teatrului de vară cu peste 400 de locuri. Tinerii își aduc aminte cînd într-o vreme Filarmonica sfatului popular începeu să prezînte pentru ei concerte-lectii. Acum a-cesta concert-lectii nu mai au loc deși ele s-au bucurat de un număr considerabil de auditori. În ul-timul timp această grădina este de-a-totul exclusiv prezentării de filme. Filmele rulează seara. Dar pînă atunci de ce nu se organi-zează aici spectacole ale diferitelor echipe artistice de amatori din o-raș? Intreprinderile „Fruct-export”, „Filmion Sîrbu”, „Fin-alcohol”

V. BARAN
C. ZARZALIN
CONTINUARE PAG. III

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2549 4 PAGINI — 20 BANI Joi 18 iulie 1957

10 ZILE Festivalul

Pentru zilele Festivalului

Pînă la Festival mai sint puține zile. Tinerii artiști romîni care ne vor reprezenta la Moscova se pregătesc de aceea cu înfrigurare pentru zilele marelui sărbători a tineretului

Schimburi în cadrul vacanțelor muncitorești

Recent și-au terminat zilele de vacanță pe litoralul Mării Negre 10 oameni ai muncii din R. P. Mongolă, care după mai multe vizite prin țară își vor continua va-zele de la Mamaia pot fi întâlniți grupurile celor 50 de muncitori, ingineri, tehnicieni și activiști sin-dicali din U.R.S.S., 24 de oameni ai muncii din R. Cehoslovacă și 22 de oameni ai muncii din R. D. Germană.

La Sinaia se află 41 de profesori și institutori din R.S.F.S.R. și R.S.S. Moldovenească care își petrec concediul de o-dihnă în țara noastră. Tot aici își petrec concediul de odihnă și Milivoje Uroșevici, președintele Asociației Învățătorilor, educatorilor și profesorilor din R.P.F. Iugoslavia, cu familia.

În același timp 50 de oameni ai muncii și activiști sindicali din țara noastră se află în vacanță în stațiunea Soci din Uniunea Sovietică, iar un alt grup de 18 oameni ai muncii își fac tratamentul bal-near în stațiunea Ioachimov din R. Cehoslovacă. De curînd un grup de 20 de muncitori, ingineri, tehnicieni și activiști sindicali din țara noastră s-au înapoiat din R. D. Germană unde și-au petrecut vacanța, iar alți 20 de membri ai sindicatelor din R.P.R. au ple-cat zilele acestea în R. D. Ger-mană.

În cursul acestei luni și în luna august țara noastră va primi în cadrul vacanțelor muncitorești

pentru a-și face tratamentul bal-near 150 de oameni ai muncii din R. D. Germană, iar pentru odihnă 40 oameni ai muncii din R. P. Un-gară și 24 de muncitori și activiști sindicali din R. Cehoslovacă. În aceeași perioadă din țara noastră vor pleca 150 oameni ai muncii la tratamentul în R. D. Germană și 10 la Karlovy Vary în R. Cehoslovacă; 40 de muncitori și ac-tiviști sindicali vor pleca să-și pe-treacă vacanța pe lacul Balaton, în R. P. Ungară, 10 oameni ai muncii în R. P. Mongolă și 5 în R.P.D. Coreeană.

Povestea prietenului meu...

Imi povestea un prieten: Am fost solicitat să fac o ex-punere asupra situației internațio-nale în fața unui auditoriu alcătuit din băiețandri de 14-16 ani, elevi ai unor școli profesionale agricole. Mă gînde-am că ar fi mai potrivit să însușez un soi de poveste cu teme externe, pigmentate cu parabolă și zădărnici, cu expi-cații largi și întortocheate, așa cum se obișnuiesc cînd ai de-a face cu copii.

Îndoielile n-au dispărut nici în clipa în care aveam în față tînrul auditoriu. Ba mai mult. Zădărnici în primele rînduri și-ficiență pustie și chipuri capîlă-tești mă întrebam care este puțuția lor de înțelegere. Deaceia, am răsturnat unele obiceiuri, doar, doar oi pune mina pe citeva puncte de re-per. Așa că expunerea a înce-pu-t cu întrebări puse de tineri.

Totuși s-a produs minunea. Din toate părțile imensei săli curgeau întrebările cu du-mul. Ce se vede cu dezamă-gire ca buam e acela despre bomba „curată”, ce se ascunde în spațiu publicității delegatului american Stassen, ce este „doctrina Eisenhower” și ce hram poartă Hussein, ce soi de o-trădă este Stroșniș 90, ce năbî-tie măi e și „capitalismul popular”, cite parala face „pu-țuția comună”, ce gînduri mă-trește Adenauer cu privire la reînarmarea Germaniei. Apoi o altă serie de întrebări cu pri-vere la construcția socialismului în țările prietene, etc. Și au continuat întrebările cu Ori-ental Mișlociu, cu pricina vizitelor pline de zîmbete a lui Nixon în Africa, cu caracterul „revo-luțiilor” sud-americane ș.a.m.d.

Nu mai pridideam cu nota-tul întrebărilor. Mina obosise dar inima își găseie din nou locul. Aceam de aface cu oame-nii în toată firea, informații asupra evenimentelor externe care se preocupă de ce se pe-trece pe mapamond și pun lumea la cale, între mulșu o-căii și tainul de noapte. Nimic din ce e nou și important în politica lumii nu le scăpase. Voiau amănunte, voiau relatări mai ample, mai profunde.

Apropie patru ore au trebuit pentru clarificarea tuturor pro-blemele rîdicate. Iar mai tîr-zu, cînd aveam luna toarsă de drum, mă gîndeam la ac-tivității U.T.M. care trebuie să răspundă problemelor tineret-ului. Nu-i o treabă de loc u-șoară.

AL GIRNEAȚĂ

Intimpinăm SĂRBĂTOAREA TINERETII Berinde invață rusește...

Din strajă înflorată a scos o cărțuie cu coperiți albaștri și s-a grăbit să silabisească niște cuvînta în rusește. Limba se cam împlet-cește, cuvintele nu s-prunajate tocmai exact dar lui Grigore Berinde nu i-a pierit zîmbetul dis-cret de pe față. E îmbrăcat ca în Tara Oașului, cu gaci și uteș de cîneș și un clop de paie impo-dobit cu ciucuri de lînă. Privin-du-l o clipă ești tentat să te miri, Da ce făcîndu-l acesta coborîd din-tr-un sat de munte, om al păduri-rii dese și sălbatice, învață cu atîta silință rusește? E soare, verdeață, cîntec și joc în jur dar Berinde pe șantul drumului a aflat dar s-a răsfășat cărțuila cu scoarțe al-băstre. „Ocen rad s vami pazna-comița...”. Culește urechile și a-cuțu!

Berinde, tînichigul din Negrești, pleacă la Moscova. O va aplauda pe Ulanova, va admira Kremlinul, se va minuna la expoziția agri-colă unională. Părinții și bunicii lui au trăit în inima pădurii, au luptat cu bolile și neștiința în im-părăția fără margini a mizeriei — Tara Oașului. Căvările vieșii lor se pierdeau în lumea lămului și a pietrei. Perimetrul existenței lor era strict. Dar Grigore...

Grigore Berinde pleacă la Fe-stival. L-au ales tinerii din com-ună pe cînd el se afla la Sighet. Tovarășii („tinerii noștri s-au dez-voltat” — mă asigură el) îl vă-plăteau și pentru „Jurnal Festivalu-lui”, și pentru echipa de dansuri, și pentru numeroșii „prieteni ai cărții” — pentru tot ceea ce a făcut secretarul utemistilor din Ne-grești. Berinde a fost umit cînd pe șantul drumului a aflat dar s-a bucurat.

Flăcăul din comuna cu 3.600 de „jumuri” nu se intimidează la gîndul că peste cîteva zile se va găsi într-un oraș tumultuos cu mi-leoane de locuitori. Inima nu i se stringe și nici nu se gîndește să se ia ceva pitricelul în gură. Un singur lucru îl preocupă: să țină luptă cu bolile și neștiința în im-părăția fără margini a mizeriei — Tara Oașului. Căvările vieșii lor se pierdeau în lumea lămului și a pietrei. Perimetrul existenței lor era strict. Dar Grigore...

mereu în strajă un vocabular. „Ocen rad...”

— De ce înveți rusește Berinde? — îl întrebă nău.

— Trebuie să discutăm cu tova-rășii sovietici, îmi răspunde. Avem multe să ne spunem... Și nu pot să mă fac de ris cînd vreun com-unist să mă întrebă: ce faci în țara Berinde?

Îl aprob. Obaru că Berinde nu-ghionă prezența reporterului. Nu mă supăr: doar învață... E. O.

Azi încep concursurile finale ale celei de a doua Spartachiade de vară a tineretului I

Cei mai buni — la București

Incepînd de azi dimineață, în cin-stea Festivalului de la Moscova Capitala va găzdui timp de patru zile întrecerile finale ale celei de a două Spartachiade de vară a tineretului. Un număr de aproape 1.200 de sportivi din 15 regiuni ale țării își vor disputa întîietatea repu-blicană la atletism, ciclism, nataje, voley, oină și handbal. Fe-st. Spartachiada a mobilizat la întrecerile celor șapte discipline sportive, aule și sute de mii de tineri. De o largă popularitate s-au bucurat concursurile de atletism, nataje, trîntă și voley...

Hunedoreni au cuvîntul...

Ieri dimineață i-am căutat pe con-eurenții întrecerilor de astăzi pentru ai cunoaște, pentru a le afla părerile asupra șanselor cu care încep asaltul pentru primul loc. În primul rînd m-au impresionat excelentele condiții materiale asigura-te concurenților. Marți, îndată ce peoanele Gării de Nord se umpleau de noi veniți, birourile de repartizare au început să conducă în vedere unele ordine bine meritate după nenumerate ore de călătorie. Marile restaurante ale Capitalei, printre care Mureșul, Gambrius, Cîresca, și Doras și-au deschis porțile pentru a fi ser-viți pe sportivi. Am profitat de ziua de răgaz de ieri pentru a afla păr-erul unor antrenori și conducători ai loturilor regionale, asupra șanselor pe care le au sportivii lor.

Cu privire la literatura științifico-fantastică

SCRISORI DE LA CITITORI

Tovarășe redactor, Vreau să încep prin a spune că-mi place foarte mult romanul „Robinsonii cosmici”, care e pu-blicat acum în foileton de „Scînteia tineretului”. Se pare că ro-manul are personaj realizate, ac-tiunii vii, dramatice, aspecte știin-țifice interesante în fine tot ce se cere genului. Am citit și „Drum printre aștri”, care e foarte popu-lar printre tineri, dar „Robinsonii cosmici” mi se pare mai bun.

Spun aceasta de la început, pen-tru a atrage atenția asupra faptu-lui că nu e bine deloc să se aban-doneze forțele noastre și că lupta pentru calitate — pe deplin ju-s-tificată — nu trebuie să se trans-forme într-o frînare a eforturilor merituatoase, rodnice care se fac pentru dezvoltarea acestui litera-turii, așa cum, din păcate se în-tîmplă uneori. Cititorii primesc cu un mare interes cărțile ce apar în

ultimul timp. (Printre acestea mai vreau să amintesc o năvelă scri-să de foarte frumos: „Ultimul vâl” de I. Hobană).

Acum citeva cuvîntes despre „Colecția de povestiri științifico-fantastice”. Este o inițiativă bună. Colecția are însă câteva defecte de bază, care pot și trebuie să fie înlăturate. În primul rînd colec-

plu tipic este „Marea experiență” de M. Naumescu). De acest defect suferă și „Sahariana” de Max So-lomon și I. M. Stefan, compen-sată în parte de o bogăție de idei remarcabilă.

Dacă spun aceasta, nu o fac însă fiindcă — așa fi de acord cu I. M. Stefan sau dr. Leonid Petrescu, care condamnă în cor alcunerea spre popularizarea științifică. Toc-mai acestor probleme vreau să-i consacru cea mai mare parte a scrierilor mele, căci socot că una dintre cele mai importante sarcini ale literaturii științifico-fantastice este tocmai popularizarea, bineîn-țeles toată într-o acțiune drama-tică. Imi închipui că se revoltă stî-neste printre „științofobi” — cum i-a numit cineva în discuție — această afirmație. Dar să vedem...

Cum îl consideră francezii pe Jules Verne? Am deschis Larousse-ul în 6 volume la pag. 955 și am citit: „Verne (Jules), literat și popularizator francez...el a creat un gen nou: romanul științific și geo-grafic”. Biografiul lui Jules Verne observă, pe bună dreptate că unul dintre cei mai remarcabili oameni de știință ai zilelor noastre au a-rătat că primul impuls spre știin-ță și chiar primele cunoștințe științifice temeinice le-au dobîndit citîndu-l pe Jules Verne.

A populariza prin literatură științifico-fantastică dacă știi cum s-o faci, nu-i deci un păcat. Dar poate că Jules Verne ni se pare „vechi”. Să vedem ce spune un valoros autor de romane științifi-co-fantastice sovietic, V. Obrcnev. În postfața la romanul său „Plu-tonia”, își exprimă cit se poate de limpede scopul.

„Cînd am scris „Plutonia”, m-am străduț să fac cunoscut cit-mai exact cititorilor natura din perioadele geologice trecute, plan-te și animalele din acele timpuri îndepărtate, dînd materialului ex-pus forma atrăgătoare a unui ro-man științifico-fantastic”.

Să nu ostracizăm deci popu-larizarea în romanul științifico-fantastic! Desigur că altfel popu-larizezi într-o broșură S.R.S.C., altfel într-o povestire artistică.

— Hm! Ce zici? Nu crezi că puțuția asta nu-i perfect exagona-lă?

— Hm! Ce zici? Nu crezi că puțuția asta nu-i perfect exagona-lă?

— Hm! Ce zici? Nu crezi că puțuția asta nu-i perfect exagona-lă?

— Hm! Ce zici? Nu crezi că puțuția asta nu-i perfect exagona-lă?

— Hm! Ce zici? Nu crezi că puțuția asta nu-i perfect exagona-lă?

— Hm! Ce zici? Nu crezi că puțuția asta nu-i perfect exagona-lă?

La secția mecanică reparație muncitorilor Ion Barbu și Gh. Popescu, au lucrat un dispozitiv cap revolver cu 4 cușite pentru operații multiple. Acest dispozitiv a fost adaptat la strungurile obișnuite dînd posibilitatea depășirii timpilor normali de lucru cu 100%. În fotografie: Tov. Ion Barbu inovatorul acestui dispozitiv și delegat la Festival explică strungarului Ion Vasile apli-carea practică a acestui dispozitiv

(Continuare în pag. 3-a)

OBSERVAȚII ȘI PROPUNERI

La Costinești, în „tabăra albastră“...

I-am solicitat tovarășului ing. M. Glukman, responsabil tehnic cu practica studenților...

— În legătură cu comportarea, cu disciplina studenților în timpul perioadelor de practică...

în anumite întreprinderi și defecuoasă. Nu cred că este normal ca ultima practică a celor 20 de studenți energetici...

Carnet de PRACTICĂ

teze caietului de practică. Acest lucru a dus la discuții inutile între studenți și responsabili...

ingineri economiști de la Institutul politehnic din București au venit cu un program necorespunzător...

Costinești. Pe harta țării și în special în ghidurile de turism trebuia să se adauge fără întârziere, cu cinstea evenimentului...

Satisfăcut de răspuns am părăsit grupul lăsându-i să lucreze. Pe plajă... „activitate“ de plajă: baie, baie de nisip, baie de soare, jocuri...

— Discuțăm probleme agrare. Te miri? Doar mă pricepe agricultura, tocmai vin dintr-un G.A.S. Am ajutat la strînsul recoltei...

studenți romini. Cum va ieși poza? Ce importanță are, reușită sau nereușită, ea la va aminti de minunatele clipe petrecute în tabără...

I. ȘERBU

Delegați la Festival

CORNELIA DOMNARIU, studentă în anul IV al Facultății de Științe Naturale din Cluj, a fost aleasă de tovarășii săi de muncă și învățură, delegată la Festival...

ȘI PETRE MINUȚ, student în anul IV al Facultății de Fizico-matematică din Iași va duce la Festival salutul colegilor săi, al studenților din țara noastră...

Știați că s-au deschis cluburile studențești?

— Atunci pe mine, ne contineam purtându-ne, vreau să-mi revin revanșa. Răspunsul a întârziat puțin, până când prietenii și-au strins mințile...

burilor se sfătuiesc, intervin peste tot pentru a găsi și pune la dispoziția studenților bucureșteni, posibilități cât mai variate, mai ales în aer liber, să-și petreacă plăcut lunile de vacanță...

asupra întregii activități din săptămânile ca urmează, lași să arde planul clubului, bogat în vizite, excursii, concursuri la strand, seri de dans etc.

Sint sigură că de data aceasta el ar fi fost cel care m-ar fi întrebă mirat: „Pentru ce oare, nu vin studenții la cluburi?“

MONICA VERDEȘ

Pregătiri pentru noul an universitar

Vă amintiți, mai ieri scriam despre examene. La ordinea zilei erau a-tunci emoțiile, teama, succesele, înscusele, studiul intens până în zori de zi...

anului școlar cu ceva nou. În Capitală, directorii administrativi ai Institutelor de învățământ superior au și discutat planurile reparațiilor, renovărilor, curățeniei...

de o casă de cultură proprie unei activități co-responsabile cerințelor Clădirilor existente vor fi amenajate, înzestrate cu mobilier și materialele necesare...

De-a lungul versantului vestic al Carpaților vulcanici...

Călătorului îi cade bine cu drumul... Scurte popasuri al căror farmec constă în fugare cunoștințe cu care ai frinturi de discuții care nu angajează, avarajă de impresii dintr-un loc diferit și mai presus de orice, noutatea spațiilor și a întâmplărilor...

crează la un nou film de lung metraj — dincolo de brazi — și ei au mingi. Vin la club în număr mare și amicul meu, Mihai Kiss, își găsește o parteneră, artista principală a filmului...

absolvent anul IV al Institutului de medicină și farmacie București, cu calificative de bine și foarte bine. Cine ar crede că în vacanță a uitat de preocupările lui de învățare...

Știgiuri, Sandu și cu mine împărțim impresii. Îi povestesc despre studenții întâlniți în celelalte stațiuni, iar el îmi cere informații despre frumusețea locurilor...

E zi de strand. Baza sportivă studențească de la lacul Tei nu duce lipsă de oaspeți. Am surprins doar câteva din ei: pe cei care s-au refugiat, după câteva ore de plajă, pe terasă, la o partidă de reini.

Scrisori de mulțumire

„Grupul de studenți de la I.S.E.P. din București venit la muncă voluntară la gospodăria noastră a depus tot timpul un efort susținut. Intreaga echipă condusă de Gheorghe Răzvan, a dat maximum de randament deși condițiile de muncă au fost destul de grele...“

Rîndurile de mai sus sînt luate dintr-o scrisoare de mulțumire, trimisă Comitetului orașeneș U.T.M. București de către brigadierul gospodăriei de stat Panteimon, secția Frunzeștii. Astfel de scrisori au început să sosească zilnic. Tovarășul Diogene Manolescu, secretar al Comitetului orașeneș U.T.M. București, mi-a pus la dispoziție un vraf...

N. BARBU

ARITMOGRIF

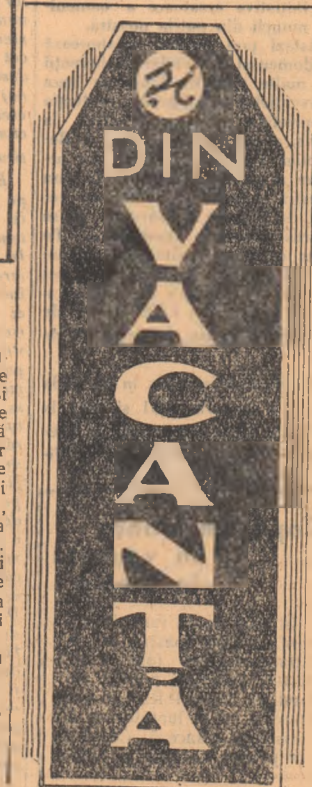
Table with 10 columns and 10 rows of numbers, used for a logic puzzle.

De la A la B numele celui mai mare compozitor rus...

De la A la B numele celui mai mare compozitor rus, autorul celebrilor simfonii patelice. Complecțat cifrele cu litere și veți găsi numele unor mari compozitori europeni...

Casa de cultură a studenților ieșeni

Peste drum de Institutul politehnic din Iași se află o clădire frumoasă cu o mica terasă și pomi bătrâni în curte. La 1 iulie s-a deschis aici Casa de cultură a studenților ieșeni...

I. DELEANU

Să discutăm despre TINERETE-EDUCAȚIE-RĂSPUNDERI MULTUMIRE

N-am scris niciodată la ziar, dar de cînd îl citesc cu plăcere. Așa se face că — citind despre nefericitul părinte care a crescut 10 copii și nu s-a putut bizui pe niciunul la bătrînețe — m-am gândit mai profund la viața mea, la cei 6 copii pe care i-am crescut și care sub ochii mei au devenit oameni. Și m-am hotărît să scriu zărilor despre mulțumirea mea de mamă.

Am trăit pînă nu de mult, o viață grea. În trecut ca orice familie de muncitori, eu și soțul meu ne-am zbatut din greu să asigurăm copiilor noștri traiul zilnic. Soțul meu — care a împinut de curînd 22 de ani de muncă în același fabrică — aducea acasă fiecare ban pe care-l câștiga, iar eu trebuia să împart astfel încît copiii să nu sufere de foame, să le fiarna cald, să le procur măcar pentru timpul friguros cîte ceva de încălțat. Dar se mai întâmpla ca soțul meu să rămîna cîteva timp fără lucru și atunci proprietarul casei — un om fără suflet — ne scotea lucrurile în stradă și ațit noi cît și copiii trăiam din mila vecinilor, de altfel și ei oameni nevoiași. Da, au fost ani grei și neori doresc să nu-mi mai amînesc toate printr-o clipă am trecut. Un singur lucru l-am avut din belșug: dragostea și înțelegerea în familie. Numai așa am putut răzbi prin greutățile vieții, ne-am putut gândi la viitorul copiilor, l-am putut ajuta să se formeze ca oameni folositori societății. Acum privind înapoi nu regretăm nimic: nici nepoștile de veghe, nici renunțările la cele mai mici bucurii, nici emoțiile pentru fiecare treaptă pe care au urcat-o copiii noștri. Avem copii buni. Ei au înțeles de mic eforturile noastre și s-au străduit să ne bucure după puterile lor. In-

vățau bine la școală, se purtau cuvecinos cu cei din jur, ne ajutau la treburile gospodăriei. În această direcție Teodorina, fiica noastră cea mare poate fi un exemplu. Ca elevă a fost întotdeauna prima la învățătură, deși a învățat fără cărți și era mereu sub amenințarea de a fi exmatriculată din școală pentru că noi cu greu puteam plăti taxele. Cu toate acestea a absolvit liceul comercial fiind prima pe promoție și apoi a muncit 10 ani la „Progresul” ca contabilă. Cei doi frați au devenit și ei muncitori calificați și au muncit împreună cu tatăl lor la „Progresul”. Unul dintre ei, Ionel, și-a părăsit meseria pentru altă muncă, mai grea dar tot frumoză: de mai mulți ani muncеște ca activist al U.T.M. Și în sfîrșit cele trei fete mele au apucat vremuri mai bune și au putut învăța la școală fără greutățile prin care au trecut frații lor mai mari. Acum doi dintre copii ne-au părăsit; și-au întemeiat propriile lor cămine, dar nu ne-au uitat. Vin des pe la noi, se ajută între ei, ne cer părerea ori de cite ori au de luat hotărîri importante.

Uneori, de sărbători, ne strîngem cu toții în jurul mesei primie ca mamă, mi se umple inima de bucurie. Depănăm amintiri, facem proiecte de viitor. Îi văd în jurul nostru mari, frumoși, atenți. Viața grea pe care au dus-o n-a reușit să le asprească sufletele. Sint aceiași copii iubitori și apropiați care ne ascund nimic și știu totul despre noi. Și că și cîi cîi din jur îi stimează și-l iubesc.

Oare nu aceasta este fericirea părinților?

PARASCHIVA PAUN
Brăila

CU TINERII DIN FOCSANI ÎN ORELE LOR DE ODIHNĂ

(Urmare din pag. 1-a)

și altele au asemenea echipe artistice. Ele nu prezintă însă programe deosebite de rar, cu ocazia unei sărbători importante. Pentru ce au fost create aceste formații? Secția de învățămînt și cultură a școlii populare orășenești nu numai că nu îndrumă activitatea artistică a amatorilor dar socotește că nici nu aparține a astfel de sarcini.

Căminele culturale din cartierele orașului, lipsite de orice activitate, par niște case părăsite, iar ca explicații mereu se invocă starea de „reparație”. Dar cîi pot dura aceste reparații? Căminul cultural „Nicolae Bălcescu” se află de doi ani într-o astfel de reparație. La Căminul cultural „I. Măi” s-a acoperit cu rugină de cînd nu l-a mai deschis cineva.

Se înțelege că o viață culturală și sportivă bogată nu vine de la sine, că acțiunile tineretului trebuie organizate. Primul secretar al comitetului orășenești U.T.M., tovarășul C. Moșneg s-a dat din umeri, deolat: — Facem și noi ce putem!

Dar nu adevărat. Dacă acțiunile comitetului orășenești U.T.M. ar face tot ce-ar putea, dacă s-ar cere sprijinul organelor și instituțiilor competente, cu siguranță că timpul liber al tinerilor va fi petrecut cu totul în alt fel. Acțiunile comitetului orășenești U.T.M. ar trebui să ducă aminte de un plan al lor în care s-au obligat ca prin acțiuni tinerești să amenajeze un parc parăginit, cu ring de dans și scenă, unde să aibă loc reuniunile tovarășești și „jocurile tineretului”. Deși în prezent acest plan este în discuție, nu am văzut încă nici o urmă de el.

Dimineața ne-a sorbit o altă surpriză. Acolo unde zărisem în cursul nopții goapa, se formase un mic lac, alimentat de rîul de pe platou. Cu spiritul lui practic, Irim ne-a asigurat că va face din el un iaz, pe care să-l populăm cu animale acvatice comestibile. Bună idee! Începînd de mîine, o vom pune în aplicare.

Am hotărît, pentru orice eventualitate să evacuum racheta de noapte obiectele care ne pot fi de folos; cine știe dacă, la o nouă zădărnicitate nu va fi înghițită de vreo prăpăcie... Pe această planetă, seismele sînt, din nefericire, foarte frecvente...

25 octombrie
Ieri am întreprins o nouă expediție în Valea Turmelor. De data asta, măștile filtrante ne feresc de neplăceri. Prima constatare pe care am făcut-o, a fost că rînița lui Francesco dispăruse din ascunzîșul ei.

Cale de un sfert de oră de Lacul Obeliscului — cum l-am numit — am zărit un grup numeros de „giganți”. Ne-am ascuns după o stîncă, ca să-i putem urmări neobservați și nu se poate spune că ne-am pierdut vremea.

În jurul unui foc de ierburi portocalii, cîteva animale păreau să execute un dans greoi, în timp ce altele loveau cu bețisoare în niște frunze enorme, producînd sunete ascute și ascuțite, care marceau măsura. Înțeleptele că aparatură de filmat și magnetofonul nostru n-au stat nicide clipe degeaba.

Deodată, lui Francesco i-a scăpat o exclamație de spaimă, care l-a făcut să se arate atenția citadelor și fâguri. Avea și de ea. La din vreo zece metri în stînga noastră apărua, ca o arătură încă un gigant. Se aruncase fără ezitare în mijlocul fîcșilor și orîșese să tropîie peste ierburile aprinse, impresurat de vîntul. H-ra celor-

oșa cum au ale loc din cînd în cînd prin săle neînchipuite și limbicite rămîn în amintirea tinerilor din Focșani ca niște petreceri de circumșii. Și totuși tovarășul Moșneg se laudă bucuros: — Facem tovarășe. Iaca am jînut și „Joi ale tineretului”...

Întrebăm pe primul secretar în ce situație se află concursul „Iubii cartea” și ne pune față în față cu tovarășul D. Damian, secretar cu problemele muncii de propagandă și agitatie.

— Tot ca doriți, vă poate spune dinul...
Na fost însă oja. Tovarășul Damian care este și președintele comisiei orășenești de organizare a concursului, nu ne-a putut spune nici măcar întreprinderile în care se desfășoară sau nu acest concurs. (Pentru că, culmea, concursul „Iubii cartea” în vîrstă de mai mult de doi ani, la Focșani, în întreprinderile sale, ori a năruit, ori nu s-a născut încă!). Nici membrii comitetului orășenești U.T.M., nici activiștii secției de învățămînt și cultură a școlii populare și nici activiștii sindicali, manifestînd o conștientă lipsă de pasionare și de răspundere, nu dau importanță organizării și desfășurării acestui concurs. Așa se explică faptul de ce în fabrica „Fructexport” și cooperativa „Oțelul”, două dintre cele mai mari întreprinderi ale orașului nu este inseris nici un tînar la acest concurs.

Sînt încriși în cadrul bibliotecii orășenești, ne informează tovarășul Damian. Dar în evidența bibliotecii orășenești nu se află numele nici unui tînar muncitor din aceste întreprinderi. Cei mai mulți sînt elevi. Și chiar dacă s-ar afla, modul cum se desfășoară concursul „Iubii cartea” în cadrul bibliotecii ni se pare expresivitatea celei mai crasse birocratie. Din cei 82 de încriși în timpul o-

nului 1955 și 96 în 1956 (în anul 1957 s-a inseris un singur tînar!) nici unul din aceștia n-a participat la vreo discuție finală. Vasăzică în timp de doi ani nu s-a putut organiza nici măcar o discuție finală! În orașul Focșani trăiesc și muncesc peste 3.000 de tineri. Am cunoscut pe mulți dintre ei și toți erau dornici să întreprindă acțiuni tinerești plăcute și instructive. A-fară, la marginea orașului se află o pădure mare și umbrăoasă pe care locuitorii orașului o numesc „Crîngul”. Am întîlnit un grup de tineri, cîteva muncitori, un elev și trei studenți, care plecau la Crîng să-i petreacă acolo duminica. Ar fi putut pleca mai mulți. S-ar fi putut organiza chiar o serbară cîmpenească unde cu sprijinul școlii populare și se fi amenajat chioșcuri cu băuturi răcoritoare, bozaro cu surprize, standuri artistice, scene pentru manifestații artistice, etc. Asemenea serbari organizate măcar odată la două săptămîni, ar putea deveni o tradiție a locuitorilor din Focșani, o tradiție a serbarilor din Crîng la care tinerii să se distreze cu adevărat, să se întrecă pe linie culturală și sportivă.

Și împrejurimile mai depărtate ale orașului oferă tinerilor muncitori posibilitatea petrecerii în mod plăcut a oror de odihnă. S-ar putea organiza de pildă, excursii la Măgura Odobești, pe cota 1001, la Căpățîie, în lunca Siretului, sau chiar în unele orașe cu Brăila, Galuți, în care echipele artistice de amatori să facă schimb de experiență cu formațiile de acolo. Asemenea vizite s-ar putea face și la sate în mijlocul fîrînilor munciri.

Posibilități sînt multe. Se cere însă cu toată hotărîrea ca cei ce răspund de organizarea vieții culturale-educative a tinerilor din orașul Focșani, să-și recupereze simțul răspunderii și să treacă concret la acțiune.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

Conservatorul de Muzică „Ciprian Porumbescu” din București str. Lipscani nr. 20, organizează în zilele de sîmbătă 10, luni 12 și marți 13 august 1957, consultații pentru condițiai care doresc să ia parte la examenul de admitere.

Sînt invitați la aceste consultații în special membrii echipeilor artistice de amatori sindicale și U.T.M.

Consultațiile vor fi urmate de cursuri de pregătire în vederea examenului de admitere, care se va începe în decembrie 1 septembrie 1957.

Inscrierile pentru examenul de admitere încep la 1 august 1957.

Informație

La mitingul de pe stadionul central „Lenin” din Lujniki

N. S. Hrușciov: Popoarele Uniunii Sovietice sînt prietene cu poporul cehoslovac definitiv și pe veci

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, la mitingul de pe stadionul central „Lenin” din Lujniki la 16 iulie, cu prilejul întoarcerii delegației de partid guvernamentale a U.R.S.S. care a făcut o vizită în Cehoslovacia, a luat cuvîntul N. S. Hrușciov: „Cea mai profundă impresie pe care am avut-o de pe urma înfîlțirilor noastre cu oamenii muncii din Cehoslovacia este expresia unanimă a sentimentelor de adevărată prietenie și dragoste frățenească manifestate prelungind față de poporul sovietic — a spus N. S. Hrușciov. „Poporul sovietic — a arătat în continuare N. S. Hrușciov — nu trește aceleași sentimente de respect și dragoste profundă față de poporul cehoslovac. Noi, oamenii sovietici, spunem prietenilor și fraților noștri cehi și slovaci: „Popoarele Uniunii Sovietice sînt prietene cu poporul cehoslovac definitiv și pe veci”. N. S. Hrușciov a scos în evidență realizările remarcabile ale oamenilor muncii din Cehoslovacia obținute în anii puterii populare în dezvoltarea economiei naționale și a culturii. Întreprinderile din Cehoslovacia, a spus el, fabrică în prezent mașini, mecanisme și aparate alt de puterice, complexe și precise care pot fi învidiate de cea mai avansată țară în ce privește nivelul dezvoltării tehnice. „Ne-a făcut plăcere să vedem, a declarat N. S. Hrușciov, că în Cehoslovacia s-a făcut mult în domeniul rezolvării problemei naționale în spiritul principiilor leniniste, au fost lichidate tot felul de îngrădiri naționale care au existat în Cehoslovacia burgheză. Minoritățile naționale le sînt acordate drepturi egale cu cele ale naționalităților principale și le sînt asigurate condițiile materiale pentru exercitarea acestor drepturi. S-a pus capăt pentru totdeauna neînțelegerii reciproce, antagonismului și izolării naționale.”

N. S. Hrușciov a declarat că poporul cehoslovac merge ferm pe drumul construirii socialismului, construiește de zor și în bună înțelegere temelia trinită a societății noi. Tovarășii, oare acestora nu este o dovadă a triumfului învățăturii marxist-leniniste? Aceasta nu este oare o chează sigură că pe calea pe care pașă astăzi 900 milioane de oameni, va pași mai curînd sau mai tîrziu întreaga omenire? — a declarat N. S. Hrușciov. „N. S. Hrușciov a subliniat înaltul prestigiu al Partidului Comunist din Cehoslovacia, respectul de care se bucură în rândurile poporului. Poporul cehoslovac, a subliniat el, știe că partidul său comunist este acela care l-a adus la putere, că numai datorită conducerii lui el a devenit stăpînul deplin al țării sale, și că dacă în zilele îngrăjorătoare din februarie 1948 a reușit să-și revină demnitatea, în primul rînd, un merit uriaș îl revine partidului comunist.”

Încercările imperialistilor de a împiedica popoarele libere să construiască o viață nouă și fericită. Uniunea Sovietică, Cehoslovacia și celelalte țări socialiste, a continuat N. A. Bulganin, se pronunță în mod consecvent pentru lichidarea blocurilor militare și au propus deja de mult lichidarea blocului Atlantic cu toate filialele sale, precum și a Tratatului de la Varșovia. Nu este însă vina noastră că această punere aprobată de popoare nu s-a putut realiza pînă în prezent. Puterile occidentale și conducătorii lor nu doresc dizolvarea blocului agresiv al Atlanticului. Aceasta arată odată mai mult că el nu vor să asculte de glasul popoarelor și că nu sînt pentru pace, ci pentru război. De aceea noi și prietenii noștri cehoslovaci am considerat că este necesar să realiniem fidelitatea noastră față de Tratatul de la Varșovia. Vizita în Cehoslovacia, a menționat N. A. Bulganin, a arătat încă odată că Uniunea Sovietică are în poporul cehoslovac, în guvernul său și în Partidul Comunist, prieteni sinceri și devotați, tovarășii de luptă pentru construirea societății socialiste și comuniste.

N. A. Bulganin: De unitatea lagărului socialist s-au sfărîmat și se vor sfărîma urzile imperialiste

Vizita delegației de partid și guvernamentale a Uniunii Sovietice, ca răspuns la vizita în Uniunea Sovietică a delegației Republicii Cehoslovace din ianuarie a.c., a spus N. A. Bulganin, a fost foarte fructuoasă și a justificat toate speranțele noastre. N. A. Bulganin a vorbit despre dezvoltarea industriei, transporturilor și a agriculturii cehoslovace, despre transformările socialiste fundamentale, care s-au produs în decurs de 12 ani în această țară în toate domeniile vieții economice și sociale. „Am fost todeauna alături în toate problemele principale ale mișcării muncitorești și comuniste, a spus N. A. Bulganin reîntîndu-se la tratativele dintre reprezentanții partidului comunist ale Uniunii Sovietice și Cehoslovaciei. Și de data aceasta, a subliniat el, în timpul schimbului de păneri, care a decurs într-o atmosferă cordială și prietenească, s-a confirmat deplina unitate de păneri ale celor două țări de asupra tuturor problemelor de partid examinate. „În timpul înfîlțirilor și al convorbirilor cu conducătorii Republicii Cehoslovace, a spus în continuare N. A. Bulganin, am discutat problemele întîririi unității și colaborării dintre țările noastre, problemele unității și coeziunii tuturor țărilor lagărului socialist, precum și problemele cele mai importante ale situației internaționale. „S-a constatat cu o mare satisfacție, a spus N. A. Bulganin, unitatea credincioasă a lagărului socialist, bastionul de neînving al păcii și securității popoarelor. De unitatea noastră, a subliniat el, s-au sfărîmat și se vor sfărîma și de acum înainte ca de un blindaj

ordinarea a O.N.U. a comunicat că trupele israeliene au deschis în două rînduri focul — la 12 și la 13 iulie — împotriva trupelor O.N.U. care patrulau la linia de demarcație din sectorul Gass. VIENNA. Guvernul austriac a anunțat marți că la 1 octombrie va avea loc la Viena prima conferință a țărilor membre ale Agenției internaționale pentru energie atomică. PARIS. Comandamentul forțelor N.A.T.O. a anunțat că între 19 și 28 septembrie vor avea loc în Europa occidentală și în apele Oceanului Atlantic din apropierea coastelor vesteuropene, mari manevre ale forțelor terestre, aeriene și navale ale pactului Atlanticului de Nord. La aceste manevre vor participa unități americane, britanice, canadiene, franceze, portugheze și olandeze. VARȘOVIA. La 17 iulie s-a deschis la Varșovia conferința internațională a filosofilor organizați de Institutul internațional de filosofie de la Paris. La această conferință sînt reprezentate filozofii din întreaga lume. Pe ordinea de zi a conferinței este problema relațiilor reciproce dintre gândire și activitate.

turnuri, plasate din loc în loc, de-a lungul adurilor ce împrejmuiesc suprafața triunghiulară a cetății. Căci Kremlinul este vechea cetate a țării, în interiorul căreia sînt numeroase palate și biserici, construite cu multă măiestrie, unele avînd chiar acoperșul poleit cu aur. Cînd am vizitat Kremlinul am rămas uimit de frumusețea care se află expusă aici. Nu vorbeam numai de țărutul, țărutul clopot și țărutul țării (care au primit aceste denumiri, deoarece vremea lor erau cele mai mari), nu numai de splendoarea sălilor Gheorghievski, ci — mai ales — de muzeul aflat în fostul palat al lui Petru cel Mare. Aș vrea să povestesc despre tot ce am văzut expus aici, pentru aceasta însă spațiul nu mi-a permis să scriu mai mult. Dar înaintea unui lung și interesant tur al țării, înaintea unei călătorii lungi, înțeleg că lucrurile care mă interesau cel mai mult erau cele care sînt mai mari de cît inelele unui lanț de mărțiori. Opera aceasta, de a înțelege înțelegerea, a ieșit din daltă unui meșter iobag, care a realizat-o în timp de 40 de ani, lucrîndu-l de la 10 de ani, la 40 de ani, o viață de om, pentru a face un șirag de fildez cu care să se împodobească soția unui țar! Mai sînt în muzeu și alte numeroase opere de artă care vorbesc despre măiestria artiștilor ieșiți din rîndurile poporului rus; — ceasuri bizantez făcute cu totul și cu totul din lemn, un tren de mînușe cu toate amănuntele, avînd vagonela de aur și locomotiva de platină, miniaturi și multe altele. „Dar să revenim în Piața Roșie. La poalele turnului Spaski se înalță, din marmură roșie și neagră, un lăcuș pe care îl cunosc eu deamănăntul chiar și copiii din Kamcaika sau din Sahalin. Este măsuțelul lui Lenin și Stalin. Lingă măsuțelul, am vizitat parcul de la zidul Kremlinului, zid în care sînt îngropate rămășițele pămintestilor ale lui Ordjonikidze și Maxim Gorki, ale mareșalului Tolbuhin și

In Adunarea Națională franceză dezbateri încordate

PARIS 17 (Agerpres). — În după-amiaza zilei de 17 iulie Adunarea Națională franceză a reluat dezbaterile cu privire la impunerii extraordinare cerute de guvern în Algeria. Deputatul comunist Jacques Duclos, care marți a fost silit să-și interzică expunerile, a intervenit din nou în dezbateri. El a înfîlțit atitudinea parasuizivilor francezi care au atacat la Marsilia locuitorii nordafricani și i-au maltratat grav. În urma agitației provocate de dezlăcrația lui Duclos, sesiunea a fost din nou suspendată. După reluarea sesiunii a luat cuvîntul Jacques Susstelle deputat republican socialist și fost guvernator general al Algeriei. El a sprijinit cererea guvernului cu privire la impunerile extraordinare. La ora transmiterii telegramelor dezbateri continuă.

REVANȘARZII SE JOACĂ CU FOCUL...

BERLIN 17 (Agerpres). — După cum anunță agenția ADN, în diferite regiuni ale Germaniei occidentale s-a început construcția de terenuri destinate lansării rachetelor americane leghidate. Cel mai nou model al rachetei americane „Nike-Ajax” are foros atomic. Republica Federală Germană este primul stat membru al NATO care și-a dat consimțămîntul pentru construirea pe teritoriul său de baze destinate lansării rachetelor atomice americane. Acest pas al autorităților vestgermane a provocat o adîncă indignare în rândurile populației.

Conferința de presă a lui Eisenhower

WASHINGTON 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 iulie a avut loc obișnuita conferință de presă săptămînală a președintelui Eisenhower. La începutul conferinței de presă, președintele S.U.A., răspunzînd la întrebări, a făcut o serie de observații în legătură cu hotărîrile plenare din iunie a C.C. al P.C.U.S. În continuare i-au fost puse președintelui întrebări în legătură cu proiectele unor înfîlțiri între oameni de stat sovietici și americani, și în special între mareșalul G. K. Jukov și ministrul Apărării al S.U.A., proiecte expuse în ziua de marți de către președintele Eisenhower. Unul din corespondenții referindu-se la tratativele de la Londra cu privire la dezarmare, a întrebat pe președinte dacă este posibil să se creeze stocuri de arme atomice pe lingă N.A.T.O. Răspunzînd la această întrebare, președintele a afirmat că crearea unor asemenea stocuri ar fi „logice”. El a declarat că în prezent se studiază măsurile în stare să transforme N.A.T.O. într-o organizație militară suficient de eficientă.

Convorbirea dintre N. S. Hrușciov și Ho Și Min

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 iulie N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a primit pe Ho Și Min, președintele Republicii Democratice Vietnam, care s-a aflat la Moscova în trecere către țările europene. A avut loc o convorbire cordială, tovarășească.

La convorbire au participat Hoang Van Hoan, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, Nguyen Van Kin, ambasadorul R.D. Vietnam în U.R.S.S., I. V. Andropov, șef de secție al C.C. al P.C.U.S., M. V. Ziminian, ambasadorul U.R.S.S. în R.D. Vietnam.

Sosirea președintelui Ho Și Min la Praga

PRAGA 17 (Agerpres). — După cum transmite Ceteka, la invitația guvernului Republicii Cehoslovace, la 17 iulie a sosit la Praga președintele Republicii Democratice Vietnam, Ho Și Min.

Pe aeroport președintele Ho Și Min și persoanele care-l însoțeau au fost întâmpinați de A. Zapotocky, președintele Republicii Cehoslovace, A. Novotny, prim secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, V. Siroky, președintele guvernului, V. Kopecky, vicepreședinte al Guvernului, R. Barak, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din Cehoslovacia și ministru al Afacerilor Interne, conducătorii organizațiilor Frontului Național, aișriști cehoslovaci și străini. Președintele Ho Și Min a fost întâmpinat de asemenea de I. T. Grštin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Cehoslovacia.

PRAGA 17 (Agerpres). — Ceteka transmite: În după-amiaza zilei de 17 iulie Ho Și Min președintele Republicii Democratice Vietnam, a vizitat pe Antonin Zapotocky, președintele Republicii Cehoslovace. Președintele A. Zapotocky a avut cu oaspetele său o convorbire prietenească.

În drum spre Orașul Stalin, delegația birmană s-a oprit la filatura „Corona” și la fabrica de hîrtie crețată din Ghimbav, una din cele mai noi unități ale industriei noastre chimice. Cu o sinceră manifestație de simpatie au primit constructorii de tractoare din Orașul Stalin vizita delegației birmane. După ce au primit explicații în legătură cu dezvoltarea uzinelor, oaspetii au fost invitați să viziteze principalele sectoare de producție. Ei au apreciat calitatea noului tractor romnesc U.T.O.-26, cel de-al 7-lea tip de tractor realizat în uzină și și-au exprimat dorința ca, în urma schimburilor economice dintre R.P.R. și Uniunea Birmană aceste tractoare să ajute și la înflorirea agriculturii din țara lor.

Grupul țărilor african-asiatice cere înscrierea problemei algeriene pe ordinea de zi a viitoare sesiuni a O.N.U.

NEW YORK 17 (Agerpres). — Președintele grupului țărilor african-asiatice la O.N.U. a declarat marți că grupul acestor țări va prezenta secretariatului O.N.U. o scrisoare în care se cere înscrierea problemei algeriene pe ordinea de zi a viitoare sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. Scrisoarea este semnată de delegații Afganistanului, Egiptului, Etiopiei, Libanului, Indiei, Indoneziei, Iranului, Irakului, Japoniei, Iordaniei, Libiei, Marocului, Nepalului, Pakistanului, Filipinelor, Arabiei Saudite, Siriei, Sudanului, Tunisiei și Yemenului. După cum subliniază agenția France Presse, în cursul zilei de miercuri ale trei țări și anume Birmania, Ceylon și Thailanda vor semna scrisoarea. În scrisoare se subliniază că rezoluția adoptată la ultima sesiune a Adunării Generale O.N.U. cu privire la Algeria nu a fost respectată și că situația din Algeria constituie în momentul de față o primejdie pentru pacea lumii. De asemenea scrisoarea cere organizarea unei anchete a O.N.U. în legătură cu situația din Algeria.

La cererea membrilor delegației, seara a avut loc în sala Teatrului de Operă un spectacol prezentat de echipe de artiști amatori din regiune. Comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Stalin a oferit apoi o masă în cinstea delegației.

Schimbări în guvernul R. P. Bulgaria

SOFIA 17 (Agerpres). — Potrivit unei știri transmise de A.T.B., printr-un decret al Președintelui Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria, Gheorghii Ciankov a fost eliberat din funcția de prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Președintelui Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria, numit pe Raiko Damianov prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, eliberîndu-l din funcția de ministru al Comerțului. Ministrul al Comerțului a fost numit Boris Taskov, membru în C.C. al Partidului Comunist Bulgar. În legătură cu trecerea lui Stanko Todorov la altă muncă, el a fost eliberat din funcția de ministru al Agriculturii și Silviculturii. Ministrul al Agriculturii și Silviculturii a fost numit Ivan Primov, care pînă în prezent a deținut funcția de prim locuitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii.

„Doctrina Eisenhower” în acțiune

BEIRUT 17 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit relațiilor preslei, la Beirut a sosit un vapor american cu armament pentru armata libaneză. Ziarul „Telegraph” scrie că acest armament este livrat de S.U.A. Libanului în conformitate cu „doctrina Eisenhower” și cu acordul semnat de Richard, trimisul special al președintelui S.U.A., în timpul vizitei sale în Liban.

Moscou are ceva deosebit, ceva care te atrage de la prima vedere, așa cum nu au multe orașe. Cea mai mare — a greu de redat în cuvinte, tot așa cum e greu să spui de ce îți place o față frumoasă mai mult decît altă față frumoasă. Sentimentul acesta nu se poate exprima, se simte. Doar aiți. Cînd sosiți în Moscova venind din spre părțile noastre, te înfîlțind monumentala gara Kiev — una dintre numeroasele gări ale capitalei sovietice care face legătura cu apusul țării, așa cum altele (gara Leningrad), fie cu răsăritul (gara Kazan), fie cu nord-vestul (gara Bielorusă) etc. Gara Kiev te întâmpină cu o uriașă cupolă de sticlă, sub care trenurile intră comod, ca niște jucării. De cum ieși în stradă, Moscova te cuprinde cu tumultul, cu atmosfera ei specifică și acest lucru — deși te afli acolo doar de câteva minute — e suficient ca o rașul să-ți devină apropiat, obișnuit, chiar familiar. Oamenii trec grăbiți pe lingă tine, prin ușa magazinelor care înconjură piața gării intră și ies, ca dintr-un furnicar, sute de cumpărători, iar șpriții taxiurilor, amabili, îți oferă serviciile.

„lată-ne așa dar în Moscova. Bagajele le-am dus la hotel și acum — la drum. Încotro? Bineînțeles, în Piața Roșie. Cred că nu există om care să vină în Moscova, mai ales pentru prima oară, și să nu-și înceapă vizita cu Piața Roșie. Înainte de a pași pe lespețile ei, aș vrea să o scortăz paranteze de ordin lingvistic. Pe rușește piața din fața Kremlinului se numește „Krasnaia ploșcadi” — de la adjectivul „Krasni” — care înseamnă și „frumos” (în limba

veche) și „roșu”. În orice caz, amîndouă înțelesurile i se potrivește deopotrivă: frumosă — pentru că, intr-adevăr, puține locuri în lume se pot asemui cu ea; roșie, deoarece aici erau torturați și uciți cei ce ridicau glas împotriva asupririi țariste. Singele lor, curs pe pietrele pieșii îndreptățite — este nume care amintesc trecutul revoluționar. În mijlocul Pieșii Roșii se mai găsește și astăzi un înalt monument de piatră — locul de execuție — undă pe vremea țarilor au fost decapiați mulți luptători pentru cauza dreptății a poporului. Unul dintre ei a fost Stepan Razin. Se spune adesea că în Piața Roșie, botez în Rusia și a întregii Uniunii Sovietice. Perfect adevărat. Și nu numai pentru că aici e Kremlinul, unde e sediul Sovietului Suprem al U.R.S.S., ci și pentru că între zidurile ce o înconjură se păstrează de veacuri amintiri de neuit. Iată, în fața noastră, statuia lui Minin și Pojarski — doi bărbați de care e legată lupta pentru independența țării. Cînd panii polonezi amenințau Rusia prin interpusul lor, falsul țar Dimitri, acești doi patrioți — nobilul Pojarski și meșteșugarul Minin — nu chemat poporul să se ridice la luptă. Chemarea lor a avut un ecou uriaș: „bărbații s-au prezentat în fața mic la mare, iar femeile și fetele au dat tot ce aveau mai de preț — de la brățări, agrafe și coliere, pînă la inelul de logodnă — ca să se poată achiziționa arme. Astfel, poporul rus și-a apărut încă odată stîlba libertatei. „În spatele statuii celor doi patrioți, își înalță turnurile biserica Vasile Blajenii — o extraordinară operă de artă, ce umplete prin diversitatea stilurilor. Fiecare din numeroasele clopotnițe are o formă deosebită de a celorlalte, creînd

astfel o simfonie de culori și de piatră, în care fiecare instrument — fiecare detaliu arhitectonic — își cântă partitura sa, dînd totuși, în rezultat, o melodie unică, înfîlțitoare. Legenda spune că fiecare turn ar fi fost construit de alt meșter, țărul perfect plauzibil, fîndul seama de stilurile diferite. Astăzi, biserica Vasile Blajenii este monument istoric, aflat muzeului istoric. Muzeul istoric se află în partea opusă a Pieșii Roșii. Mănuș trebuie țut zile ca să-l pot vizita în fugă. Am văzut aici mărturie emoționantă din viața de odinioară a poporului rus. Intr-un loc, m-am oprit mai mult în fața cuștii de metal în care a fost închis răscălatul Emelian Pugaciov, în alt loc am privit obiectele personale rămase de la Suvorov. O cameră este destinată războiului din 1812. Sînt aici seci de steaguri napoleoniene, lăsați în timpul retragerii pătui lui Bonaparte — mic, ca de copil — cu care a fost în compania din Rusia, sania cu care a fugit peste cîmpurile înghețate, sanovaur care l-a însoțit pe Kutuzov și multe altele.

KREMLINUL

Intra muzeul istoric și biserica Vasile Blajenii, ete de lungă Piața Roșie, se întinde Kremlinul. În centrul pieșii se ridică turnul Spaski a cărui imagine a devenit simbolul Moscovei. Înalt, majestuos — Spaski domină Piața Roșie. Pe cele patru fețe ale sale e cadranul unui uriaș orologiu. Intr-una din zile, pe cînd mă plimbam prin Piața Roșie, am văzut un om urcat pe cadranul ceasului, pentru a-l curăța. Ei bine, cifrele ceasului sînt aproape cît un stat de om, iar prin cîrcoșăria cadranului ai putea ușor trece metroul. Kremlinul are mai multe

avioanelor Cikalov precum și auzmerii alți oameni sovietici care în viața s-au distins printr-o activitate deosebită. Peste drum de Kremlin, cit e de lungă Piața Roșie, se întinde cel mai mare magazin universal din Uniunea Sovietică — G.U.M.*). M-am strecurat prin puhoiul oamenilor care intră aici, fără să apăsă o clipă. Organizat cum nu se poate mai bine, G.U.M. oferă cumpărătorilor toate mărfurile ce se găsesc în comerț de la ședălată, salam și pine, de la fripturi gata preparate, via și ouă, pînă la corapi, costume, pantofi, accesorii, mobilă, bijuterii, televizoare și motocicletă. Pentru fiecare specialitate există un raion intr-unul din cele trei etaje ale magazinului, iar pentru fiecare fel de marfă un mic magazin, căci G.U.M. nu este altceva decît o sumedenie de mici magazine, asemenea unui lagure dintr-un stup de albina. *Pornește mai departe, hoinărind pe străzile Moscovei. În apropierea Pieșii Roșii se înalță impunătoare clădire a Teatrului Mare — Bolșoi Teatr. Există oare vreun om care vine în Moscova — fie și pentru a suta oară — și să nu dorească să vadă un spectacol pe scena Teatrului Mare? Am văzut aici baletele „Călărețul de aramă” și „Lacul lebedelor”. E drept, în serile acelea n-au dansat nici Ulanova, nici Lepeșinskaja, dar spectacolul este deosebit de artistic sovietic.

STRADA GORKI

Artera principală a Moscovei, strada Gorki, străbate orașul, începînd din Piața Roșie. Spațioasă, largă, elegantă, strada Gorki te întâmpină cu un simț de lumină, trambula de clădirile înalte, vopșite în culori deschise, strălucitoare. Din sori și pînă în seară înfîlțesc aici, numeroși oameni care se plîmbă printr-o strămoșie sovietică. E deajuns să te adreșezi unui moscovit, ca acesta să-ți ofere serviciile sale cu o deosebită amabilitate. Pe o străduțică care se deschide din Gorki spre dreapta — atunci cînd ieși din Piața Roșie — se află celebrul Teatr Academic de Artă — M.H.A.T. În clădirea aceasta cu pereții vopșii în verde, au venit adesea Celou și Gorki, Stanișlavski și marele interpret Kailov. Aici, astăzi, corina cu petecurțul brodat pe ea, se ridică pentru a spectatori să asiste la spectacole care adesea marchează adevărate evenimente în viața artistică sovietică.

„Nu departe de această uliță, tot pe strada Gorki, în apropierea de Telegraful central, se înalță o clădire în fața căreia se opresc mulți vizitatori ai Moscovei. E o casă obișnuită cu etaje, iar la parter — câteva magazine. Ce a trage totuși atenția? Nu aiți casa, cît granitul roșu cu care e împodobit parterul. Granitul acesta a fost adus din Finlanda la ordinul lui Hitler, atunci cînd trupele fasciste se aflau lingă Moscova. Îngimfutul fîhner al hoardelor teutone, președinte al intenționa să și ridice în centrul Moscovei. Dar soarta cotelii i-au ieșit — după cum știm — pe dos. Siliți să o ia la goană, hitleristi au uitat granitul bu chiar și statuia de bronz a lui Adolf. Metalul topit sub formă de obuze, a fost trimis, prin gurile tunurilor, în apropierea Moscovei. E deajuns să te adreșezi unui moscovit, ca acesta să-ți ofere serviciile sale cu o deosebită amabilitate. Pe o străduțică care se deschide din Gorki spre dreapta — atunci cînd ieși din Piața Roșie — se află celebrul Teatr Academic de Artă — M.H.A.T. În clădirea aceasta cu pereții vopșii în verde, au venit adesea Celou și Gorki, Stanișlavski și marele interpret Kailov. Aici, astăzi, corina cu petecurțul brodat pe ea, se ridică pentru a spectatori să asiste la spectacole care adesea marchează adevărate evenimente în viața artistică sovietică.

DAN LAZARESCU

Strada Gorki continuă să se prelungească în linia dreaptă trecînd pe lingă frumoasa clădire a Sovietului din Moscova — Mossovet — pe lingă piața Pușkin, străjuită de minunată statuie a genialului poet, pe lingă impunătoare clădire a zidului „Izvestia”, prin fața frumoșului magazin al turistului Eliseev (acela pe care-l pomenește și E. Tlstoi în „Ana Karenina”), și petecurțul brodat pe ea, se ridică pentru a spectatori să asiste la spectacole care adesea marchează adevărate evenimente în viața artistică sovietică.

